

Отже, в сучасних умовах ведення сільського господарства, питання збереження ґрунтів надзвичайно актуальне. Поєднання різних способів недопущення зниження родючості ґрунтів повинно проводитись комплексно з врахуванням типу ґрунту, вирощуваних культур, господарської діяльності.

Література

1. Алексеев Ю.В. Тяжелые металлы в почвах и растениях. - Л.: Агропромиздат, 1987.
2. Методичні рекомендації по визначенню гранично-допустимих концентрацій (ГДК) хімічних елементів в ґрунті. М., 1976. 5. Новосельцев В.И. Теорія управління і біосистеми. - М.: Наука, 1978.
3. Кабата-Іендиас А., Іендиас Х. Микроэлементы в почвах и растениях. - М.: Мир, 1989.
4. Надточій П.П., Вольвач Ф.В., Гермашенко В.Г. Екологія ґрунту та його забруднення. — К.: Аграрна наука, 1997. — 286 с.
5. Шидула М. К., Гнатенко О. Ф., Петренко Л. Р., Каиштик М. В. Охорона ґрунтів. - К.: "Знання", 2004.

Оксана Дунаєвська
к.б.н., старший викладач,
Житомирський національний агроєкологічний університет,
Вікторія Васильченко
учениця, дійсний член МАН України,
м. Житомир

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТОВАРИСТВА ДОСЛІДНИКІВ ВОЛИНИ

Житомирська область, яка як повіт входила до складу Волинської губернії, була утворена 22 вересня 1937 року [1, 5]. Дивом природи вважається Словечансько-Овруцький кряж, особливості якого описав відомий дослідник Житомирщини П.А. Тутковський.

26 червня 1896 р. волинян М. І. Коробка на шпальтах «Волини» виклав свою позицію щодо функцій пропонованого ним товариства, вбачаючи необхідною умовою його діяльності «проведення публічних засідань, а також влаштування публічних лекцій з метою ознайомлення місцевої громадськості з краєм та пробудження інтересу до досліджень останнього».

Невдовзі М. І. Коробка і С.С. Гамченко взяли за практичну реалізацію свого задуму. До цієї справи приєднався директор 1-ої Житомирської чоловічої гімназії П. О. Сидоров, надавши сподвижникам притулок у стінах ввіреного йому закладу. У стислі строки ініціативною групою було розроблено проект статуту товариства та розіслані відомим вченим і громадським діячам запрошення взяти участь у роботі майбутнього товариства.

3 квітня 1897 р. у приміщенні 1-ої чоловічої гімназії під головуванням П. О. Сидорова відбулося засідання організаційного комітету, на якому тринадцять активістів підписали остаточну редакцію статуту.

У травні 1897 р. проект статуту товариства був переданий Волинським губернатором Ф. Ф. Треповим на затвердження у Міністерство внутрішніх справ. 14 квітня 1900 р. статут було затверджено міністром народної освіти М. П. Боголеповим.

Перше організаційне засідання Товариства дослідників Волині відбулося 2 грудня 1900 р., тому ця дата вважається відкриттям товариства [2].

Почесним головою товариства і головою ради на установчому засіданні було

обрано Волинського губернатора І. Я. Дудін-Борковського, віце-головою – директора Маріїнської жіночої гімназії В. С. Ногайського. Головою природничої секції обрали Р. Й. Собкевича, секретарем – В. Г. Боровикова, членом ради – Г. Ф. Брунса. До природничої секції увійшло 36 чоловік.

Головна мета діяльності Товариства дослідників Волині полягала у «всебічному вивченні Волині і питань, що до неї стосуються, а також ознайомлення з краєм, його минулим, його умовами життя, потребами та іншим» [4]. Вивченню підлягала не лише сучасна Волинська губернія, але й території, що охоплювали історичні терени стародавньої Волинської землі і Волинського князівства, тобто територія Великої Волині.

Дослідження планувалося здійснювати у чотирьох секціях:

1. Природничих наук, з відділами: фауна, флора, мінералогія, геологія, палеонтологія, фізична географія, метеорологія, антропологія, народна медицина.
2. Етнографічних наук.
3. Економічних наук.
4. Історичних наук.

Для здійснення цих завдань планувалося: організовувати публічні зібрання; проводити безкоштовні та платні читання лекцій [3]. Протягом 1910-1912 рр. товариство видало 9 томів праць. На відміну від першого тому, переважати в них стала природнича і етнографічна тематика. Провідне місце посідали праці П. А. Тутковського, С. В. Бельського, В. Г. Кравченка. 20 грудня 1911 р. члени Товариства дослідників Волині вирішили заснувати постійну фотографічну комісію [4]. Діяло Товариства дослідників Волині до 1920 року та було відроджене у 1990 році для вивчення Житомирського краю як Житомирське науково-краєзнавче товариство дослідників [5].

Література

1. Памятная книжка Волынской губернии на 1914 год. – Житомир: Волынская губернская типография, 1913. – 548 с.
2. Труды «Общества исследователей Волыни». – Т. I. – Житомир: Типо-литография М. Дененмана, 1902. – 173 с.
3. Дунаєвська О.Ф., Басько С.П. Педагогічна діяльність П.А. Тутковського // «Тутковський П.А. – фундатор природничих наук в Україні». – Житомир, 2008. – С. 23-27.
4. М.Ю. Костиця Товариство дослідників Волині: історія, діяльність, постаті. – Житомир: М.А.К., 2001. – 360 с.
5. М.Ю. Костиця Рідний край – Житомирщина. – Житомир: МАПА, 2005. – 160 с.

Наталія Каршук

аспірантка,

Інститут сільського господарства Полісся НААН,

м. Житомир

БАЛАНС ЦЕЗІЮ-137 В ОРГАНІЗМІ ВІДГОДІВЕЛЬНИХ БУГАЙЦІВ

Для прогнозування забруднення тваринницької продукції і обмеження надходження цезію-137 в організм людини необхідно знати основні закономірності поведінки його в організмі тварин і кількісно оцінювати процеси переходу цього радіонукліду у продукти тваринництва [1].

На фізіологічному дворі Інституту сільського господарства Полісся (щільність радіоактивного забруднення території до 5 Кі/км²) в стійловий період було